

Ontslag en schorsing

Het ontstaan en de loop van het geding

Bij beroepschrift, per fax ingekomen op 30 augustus 2012 en per post op 31 augustus 2012, is appellante in beroep gekomen van de besluiten van verweerster van 23 juli 2012 om het dienstverband met appellante met ingang van 1 november 2012 wegens onbekwaamheid/ongeschiktheid te beëindigen en haar voorts te schorsen op grond van artikel 9.a.6 lid 2 sub d van de cao VO. Van verweerster is een verweerschrift, gedateerd 20 september 2012, ontvangen. Zowel bij het beroepschrift als het verweerschrift zijn producties overgelegd. Appellante heeft een nadere productie overgelegd bij brief van 5 november 2012 en verweerster heeft dit gedaan bij brief van 6 november 2012. Het beroep is op 12 december 2012 ten overstaan van de commissie te Eindhoven mondeling behandeld. Beide partijen waren aanwezig, bijgestaan door de gemachtigden. Namens verweerster zijn verschenen mevrouw, rector, de heer, conrector, en mevrouw, teamleider Nederlands. Beide gemachtigden hebben een pleitnota overgelegd.

De feiten

Appellante is op 20 augustus 2009 bij verweerster in dienst getreden als docent Nederlands, aanvankelijk voor bepaalde tijd voor de duur van 1 jaar. Per 1 augustus 2010 werd zij benoemd voor onbepaalde tijd. In het kader van het traject naar een benoeming voor onbepaalde tijd heeft appellante op 15 maart 2010 een goede beoordeling gehad. In maart 2011 werd een leerlingenenquête gehouden, die voor appellante een slechte uitslag gaf. De lage score van de leerlingenenquête is aan de orde gekomen in een zogenaamd POP-gesprek op 17 mei 2011, in welk gesprek appellante ook een plan van aanpak naar voren heeft gebracht. Een nader gesprek vond plaats op 23 mei 2011 met als doel het ontwikkelen van appellante tot een goed docent planmatig aan te pakken. Voorgesteld werd dat appellante met behulp van een coach zou gaan werken aan het ontwikkelen van een goede werkrelatie met de leerlingen, het versterken van klassenmanagement en het inhoudelijk versterken van het vak Nederlands. In een vervolggesprek op 20 juni 2011 werden partijen het er over eens dat appellante meer eigen ruimte zou krijgen om het actieplan uit te voeren en dat zij zelf de juiste mensen zou zoeken om haar te coachen. Er werden twee beoordelingsmomenten afgesproken, een voor de kerst van 2011 en een na de kerst, waarin de resultaten van de leerlingen enquête van februari-maart 2012 zouden kunnen worden meegenomen. Vervolgens zijn er nog gesprekken geweest op 24 januari 2012 en op 10 april 2012. In de periode november 2011 tot en met maart 2012 heeft een aantal lesbezoeken plaatsgevonden door de teamleider Nederlands en door de rector van de school. Bij aangetekende brief van 10 april 2012 gaf verweerster aan appellante te kennen dat zij het voornemen had de arbeidsovereenkomst te ontbinden. Dit voornemen heeft vervolg gekregen en heeft geresulteerd in de onderhavige bestreden besluiten tot opzegging en tot schorsing.

De standpunten van partijen

Appellante stelt ter onderbouwing van haar beroep het volgende.

Zij ontkent ten stelligste dat zij onbekwaam of ongeschikt zou zijn voor haar functie. Verweerster heeft dat niet aannemelijk gemaakt, noch onderbouwd. In geval een werknemer onvoldoende functioneert, ligt het op de weg van de werkgever om de werknemer in de gelegenheid te stellen om het functioneren binnen een redelijke termijn te verbeteren. Daarbij zal de werkgever de benodigde begeleiding en ondersteuning te bieden. Appellante ontkent dat zij deze begeleiding en ondersteuning heeft gehad. Ook is haar niet duidelijk gemaakt in welk opzicht zij onvoldoende functioneert. Appellante ontkent dat interne begeleiding is aangeboden; op haar initiatief hebben enkele gesprekken plaatsgevonden maar van een coachingstraject was geen sprake. Lesbezoeken door de teamleider Nederlands zijn nimmer met appellante nabesproken. Ook heeft geen beoordeling naar aanleiding van deze lesbezoeken plaatsgevonden. Na het eerste dienstjaar hebben geen docentbeoordelingen meer plaatsgevonden. Er is wel sprake geweest van een anonieme leerlingenenquête maar die kan niet worden gelijkgesteld met een beoordeling. Separate klachten van ouders en leerlingen zijn appellante niet bekend. Die klachten zijn ook niet met haar besproken.

Er is ook geen enkele grond dan wel rechtvaardiging voor een schorsing. Appellante wijst op de ernstige gevolgen bij beëindiging van het dienstverband. Zij verzoekt het beroep gegrond te verklaren,

de schorsing te vernietigen c.q. nietig te verklaren, de opzegging te vernietigen c.q. nietig te verklaren en verweerster te veroordelen in de proceskosten.

Verweerster stelt daar het navolgende tegenover.

Verweerster is van mening dat de vaardigheden en de attitude van appellante tekort schieten om goed te kunnen lesgeven aan leerlingen van haar school. Haar ervaring is die van een beginnend docent maar de attitude is niet die van een beginnend docent waardoor zij op tips en adviezen reageert met verdedigen, ontkennen en afwijzen. Een docent dient problemen in de klas zelfstandig op te lossen. Dat geldt ook voor klachten. Appellante bleek hiertoe niet in staat, want klachten kwamen herhaaldelijk bij haar teamleider terecht. Deze kreeg appellante er niet toe bewogen om naar aanleiding van de klachten verbetering in haar functioneren aan te brengen. Tenslotte heeft zelfs, bij hoge uitzondering, de rector zich met sommige klachten moeten bemoeien en diverse gesprekken met appellante gevoerd. Dat een rector op lesbezoek gaat om een verstoorde relatie met de klas te helpen herstellen, zoals in dit geval is gebeurd, behoort tot de uitzonderingen. Het is de rector niet gelukt om appellante er toe te bewegen haar functioneren te veranderen. Dat heeft te maken met het feit dat appellante niet alleen het probleem buiten zichzelf neerlegt, maar ook de oplossing in handen van anderen legt.

Ook vanuit het team kwamen klachten ten aanzien van de samenwerking met appellante. Deze klachten zijn echter niet aan het ontslag ten grondslag gelegd.

Er is wel degelijk een redelijke termijn geboden waarbinnen appellante haar functioneren had kunnen verbeteren. Vanaf de leerlingen enquête 2011, afgenomen in het voorjaar van 2011, heeft verweerster getracht een verbetertraject in te zetten. Er is ingestemd met een actieplan van appellante met een coachingstraject. Er hebben diverse lesbezoeken plaatsgevonden, die ook zijn nabesproken. Ook de rector heeft regelmatig contact met appellante gehad. In totaal zijn er door zeker zes verschillende collega's circa 30 gesprekken met appellante gevoerd om verbetering te brengen in haar functioneren. Als verweerster echter appellante op haar functioneren wilde aanspreken, schoot zij direct in de verdediging en stond niet open voor aanwijzingen en adviezen. De houding van appellante heeft het door verweerster ingezette verbetertraject ernstig belemmerd.

Voor wat betreft de schorsing stelt verweerster zich op het standpunt dat zij gebruik heeft gemaakt van haar bevoegdheid om, tot het moment dat er onherroepelijk op een ontslag zou zijn beslist, appellante te schorsen.

De beoordeling

Ten aanzien van de gevraagde vernietigingen c.q. nietig verklaringen en de kostenveroordeling.

Ten aanzien van deze verzoeken is de commissie niet tot oordelen bevoegd. Appellante zal dan ook in zoverre niet-ontvankelijk worden verklaard.

Ten aanzien van de opzegging

De commissie stelt voorop dat een ontslag wegens ongeschiktheid/onbekwaamheid deugdelijk dient te worden onderbouwd. Dit geldt temeer indien, zoals in dit geval, ongeveer een jaar voordat (in april 2012) besloten werd over te gaan tot een opzeggingsprocedure op deze gronden, nog sprake was van een goede beoordeling.

De commissie moet vaststellen dat een groot deel van de door verweerster naar voren gebrachte feiten die de grondslag vormen voor het ontslag niet is komen vast te staan. Er is slechts in beperkt mate sprake van dossiervorming en voor zover daar al sprake van is, is het lang niet altijd duidelijk of appellante, die nagenoeg alles wat verweerster aanvoert betwist, hiervan (tijdig) op de hoogte is gesteld.

Voor de commissie is weliswaar komen vast te staan dat er problemen waren tussen appellante en klas 4H. Vast staat dat daarover gesproken is en dat de situatie, mede gelet op de uitslag van de leerlingen enquête verbetering behoefde, maar nu het merendeel van de (inhoud) van de door verweerster gestelde dertigtal gesprekken met appellante door haar worden betwist en daardoor niet is komen vast te staan, resteren onvoldoende vaststaande gronden om tot het (definitieve) oordeel te

komen dat appellante ongeschikt dan wel onbekwaam is voor haar functie. In zoverre is het beroep gegrond.

Ten aanzien van de schorsing

Voor het opleggen van een schorsing is vereist het bestaan van een voornemen tot opzegging, onder andere wegens onbekwaamheid of ongeschiktheid. Dit voornemen is ook tot uitvoering gebracht. Er was dus wel degelijk een grond voor deze maatregel. Dat, achteraf bezien, niet is komen vast te staan dat het (voornemen tot het) ontslag op goede gronden heeft plaatsgevonden, maakt dit oordeel niet anders.

De beslissing

De commissie:

verklaart appellante niet-ontvankelijk in haar verzoeken tot nietig verklaring c.q. vernietiging en in haar verzoek tot een veroordeling in de kosten.

verklaart het beroep tegen het schorsingsbesluit van 23 juli 2012 ongegrond;
verklaart het beroep tegen het ontslagbesluit van 23 juli 2012 gegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 12 december 2012 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee, W.G.A. van der Geest, mr. J.M.J. Godrie en mr. L.P. Bosma, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.